

Zera Shimshon

by Rabbi Shimshon Chaim Nachmani zt"l

Published Mantua 1778*

Chapter XLVI: Ekev (Deut. 7:12–11:25)

Essay 6. Prerequisites to swearing in G-d's Name

"אֱת־ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְבוֹ תִדְבֹק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע". וְאָמְרוּ בַמִּדְרָשׁ אִם יֵשׁ בְּךָ כָּל הַמִּדּוֹת הַלְלוּ אֶתְּהָ רִשְׁאֵי לִישָׁבַע בְּשִׁמִּי וְאִם לֹא אֵי אֶתְּהָ רִשְׁאֵי לִישָׁבַע בְּשִׁמִּי עַכ"ל.

“The L-rd your G-d you shall fear, Him you shall serve, and to Him you shall cleave, and by His name you shall swear.”¹ It is stated in the Midrash: “If you possess all of these qualities, you are permitted to swear in My name; but if not, you are not permitted to swear in My name.”²

צָרִיךְ עֵיּוֹן לָמָּה כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה לִישָׁבַע צָרִיךְ שִׁיְהִי בּוֹ דְּנֻקָּא כָּל הַמִּדּוֹת הַלְלוּ וְלָמָּה אִם תַּחֲסֹר אֶחָד מֵהֶם אֵינּוּ יְכוּל לִישָׁבַע, וְהַעֲנֵן הוּא שְׁמִי שְׁלֹא יֵשׁ לוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם בְּנֻדָּאֵי שְׁאֵינּוּ רִשְׁאֵי לִישָׁבַע דְּאִמְרִינֵן בְּפִרְקֵי ו' דְּשִׁבְעוֹת שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ נ[ד]עֲזֹעַ בְּשַׁעֲהָ שְׁאָמַר הַקַּב"ה "לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־ה' אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁנָא" וְכוּ', וְכַתִּיב "כִּי־מִפְּנֵי אֱלֹהֵי הָאָרֶץ", וּבְפִרְקֵי ב' דְּשִׁבְעַת אִמְרִינֵן עַל פְּסוּק "וְהִאֲלֵהֶם עֲשֵׂה שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו" שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ לֹא נִבְרָא אֱלָא בְּשִׁבִיל זֶה.

This requires examination: Why must anyone who wishes to swear possess specifically all these qualities, fear of G-d, serving G-d, and cleaving to G-d. Why, if one of them is lacking, can he not swear?

The matter is as follows.

(1) Fear of G-d: One who does not have fear of Heaven is certainly not permitted to swear, for it is stated in chapter six of tractate Shevuot (39a) that the entire world trembled when the Holy One, Blessed be He, said, “You shall not take the name of the L-rd your G-d in vain.”³ Also, it is written, “The land mourns because of a curse,”⁴ and in chapter two of tractate Shabbat (31b), it is said regarding the verse, “and G-d has brought to pass that men revere Him,” that the entire world was created only for this purpose.⁵

* English translation: Copyright © 2025 by Charles S. Stein. Additional essays are at <https://zstora.com>

¹ Deut. 10:20.

² Num. Rabbah 22:1.

³ Ex. 20:7.

⁴ Jer. 23:10.

⁵ Eccl. 3:14.

נמצוינו למדים ששבעת שנה משקמת העולם והנראת שמים מקיימת העולם, ומי שאין בו יראת שמים אינו משתדל ומקפיד בקיום העולם. ואיך אפשר שיהיה נרא לנפשו לישבע באמת פן ישחית העולם, אם אינו מקפיד כלל בקיומו. אמנם אם תהיה בו יראת שמים שאז רוצה ומשתדל בקיום העולם זה יכול לישבע, שאי אפשר שישבע לשקר פן ישחית העולם הואיל שפונתו אינה אלא בקיומו.

We thus learn that a vain oath corrupts the world, and fear of Heaven sustains the world. One who lacks fear of Heaven does not care or strive for the world's preservation. How then could he be concerned for his own soul to swear truthfully lest he destroy the world, if he is not concerned at all for its preservation? However, if he possesses fear of Heaven, and thus desires and strives for the preservation of the world, such a person can swear, for it is impossible that he would swear falsely and thereby destroy the world, since his intent is solely for its preservation.

אמנם גם זה אינו כדאי עדיין לישבע אם אינו מקיים גם "אתו מעבד", "ד' אתו מעבד" רצה לומר קיום מצוות עשה כמו שאמרו ר"ל על פסוק "לעבדה ולשמרה", לעבדה אלו מצוות עשה, והנרא אלהים אינו כל כך זהיר רק מצוות לא מעשה כמו שפירש הרבי עבדיה מברטנורא במסכת אבות.

(2) Serving G-d. However, even this is still not sufficient to be worthy of swearing if he does not also fulfill “Him you shall serve,”⁶ for “Him you shall serve” means the fulfillment of the positive commandments, as [the rabbis] of blessed memory said on the verse “to work it and to guard it,”⁷ that “to work it” refers to the positive commandments.⁸ One who fears G-d is not as careful regarding the positive commandments, but rather mainly with the negative commandments, as Rabbi Ovadiah from Bartenura explained in *Pirkei Avot* 1:3. He wrote there, “For the one who serves out of love is quick concerning positive commandment, and the one who serves out of fear is careful concerning negative commandments.”

ועקר קיום העולם הוא בקיום מצוות עשה, לפי דקימא לן שאין נוטלין שְׂכָר אֵלָא עַל הַמַּעֲשֶׂה. ומי שיש לו היראה בנדאי שהוא זהיר שלא להשחית העולם, אבל עדיין אינו משתדל לגמרי בקיום העולם אם אינו זהיר אף לקיים כל המצוות עשה שניתנו מסיני. אבל מי שהוא ירא השם שהוא רוצה בקיום העולם דהיינו "אתה" אלהיך תירא" וגם זהיר לקיים כל המצוות עשה דהיינו "אתו מעבד" זה יכול לישבע.

The main preservation of the world is through the fulfillment of the positive commandments, since we hold that reward is given only for action. One who has fear of G-d will certainly be careful not to destroy the world, but he still does not fully strive for the world's preservation if he is not careful to fulfill all the positive commandments that were given at Sinai. But one who fears G-d, that he desires the world's preservation, meaning,

⁶ Here, and in two later places, the first edition mistakenly reads “and Him shall you serve,” quoting Deut. 6:13, which includes fearing G-d and serving Him, but does not include cleaving to Him. Deut. 10:20, without the prefixed *vav* [“and”], is the verse under consideration, as it includes the third requirement of cleaving to G-d.

⁷ Gen. 2:15.

⁸ Alshekh on Torah, Gen. 2:9.

“The L-rd your G-d you shall fear,” and is also careful to fulfill all the positive commandments, meaning, “Him you shall serve”—such a person can swear.

אָמַנְם גַּם זֶה אֵינּוּ כֹל כֵּךְ כְּדַאי לִישָׁבַע אִם אֵינּוּ מְקַיִם אֶף "וּבּוֹ תִדְבֹק" שְׂרָצָה לֹדְמֵר גְּמִילוֹת חֲסִדִים, כְּמוֹ שְׂפִירְשׁוּ "לֹךְ וְכִי אֶפְשֶׁר לְאָדָם לִידְבֹק בְּשִׁכְיָנָה וְכוּ' אֲלֵא מָה הוּא גּוֹמֵל חֲסִדִים אֶף אֶתְּהָ גְמוּל חֲסִדִים. וְאֶמְרִינּוּ בְּפֶרֶק קַמָּא דְעִבּוּדָה זָרָה אָמַר רַב הוּנָא כֹּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִבְדּוּמָה כְּמִי שְׂאִין לוֹ אֱלֹהִים שְׂנֵאָמֵר "וְנִמִּים רַבִּים לִישְׂרָאֵל לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֲמֵת", דְּאִיךְ יָכוֹל לִישָׁבַע בְּאֲמֵת מִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֲסִדִים אִם הוּא דוֹמֵה כְּמִי שְׂאִין לוֹ אֱלֹהִים.

(3) Cleaving to G-d: However, even this is still not quite sufficient to be worthy of swearing, if he does not also fulfill “and to Him you shall cleave,” which means acts of kindness. This is as [the rabbis] of blessed memory explained: “Is it possible for a person to cleave to the Divine Presence? Rather, just as He bestows kindness, so too you shall bestow kindness.”⁹

Also, it is said in the first chapter of tractate Avodah Zarah (17b): “Rav Huna said: Anyone who occupies himself only with Torah is like one who has no G-d, as it is written, ‘Israel has gone many days without the true G-d, without a priest to give instruction and without Teaching.’”¹⁰ How then can one swear in truth if he does not engage in acts of kindness, when he is considered like one who has no G-d?

אָמַנְם מִי שְׂיֵשׁ בּוֹ כֹּל הַמַּדּוֹת הַלְלוּ זֶה וְדַאי יָכוֹל לִישָׁבַע בְּאֲמֵת, וּבְדַאי שְׂיִקְיִים שְׂבוּעָתוֹ וְהוּא מְקַיִם מִצְוֹת עֲשׂוּה לִישָׁבַע בְּאֲמֵת כְּמוֹ שְׂכַתְּבַת הַרְמְבַ"ם ז"ל לְבַהֲלֻכּוֹת שְׂבוּעוֹת (פֶּרֶק י"א) וְעֵי"ש.

However, one who possesses all of these qualities can certainly swear truthfully, and will surely fulfill his oath, and he fulfills the positive commandment to swear in truth, as the Rambam wrote in the *Mishneh Torah*, **Laws of Oaths (chapter 11, halachah 1), and see there.**

וְהַטַּעַם שְׂמִי שְׂאִינוֹ עוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֲסִדִים נִקְרָא שְׂאִין לוֹ "אֱלֹהֵי אֲמֵת", יוֹבֵן בְּמָה שְׂאֶמְרוּ ז"ל בַּתְּחִלָּה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבְרוֹא הָעוֹלָם בְּמַדַּת הַדִּין, רָאָה שְׂאִין הָעוֹלָם מִתְקַיִם, שְׂתַּף עִמּוֹ מַדַּת הַרַחֲמִים. וְיָדוּעַ כִּי אֲמֵת כְּלוּל מִחֶסֶד וְדִין כְּדִכְתִּיב "תִּתֵּן אֲמֵת לִיעָקֹב". וְלָכֵן מִי שְׂאִינוֹ רוֹצֵה לְעַסּוֹק רַק בַּתּוֹרָה שְׂנִיחָתָהּ מִפִּי הַגְּבוּרָה מִסְטָרָא דְיִצְחָק, דְּהֵינּוּ דִין, אִין לוֹ "אֱלֹהֵי אֲמֵת", וְכִמוֹ שְׂאֶמְרוּ ז"ל לֹא תִרְבֶּה יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵא עַל שְׂהַעֲמִידוֹ דְּבְרִיָּהֶם עַל דִּין תּוֹרָה, וְהָעוֹלָם מִתְקַיִם בְּחֶסֶד כְּדִכְתִּיב "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה".

The reason why one who does not engage in acts of kindness is considered that he has no “true G-d” can be understood by what [the rabbis] of blessed memory: At first it arose in [G-d’s] thought to create the world with the attribute of judgment; He saw that the world could not endure, so He associated with it the attribute of mercy.¹¹ It is known that truth contains within it both kindness and judgment, as it is written, “You will give truth to Jacob,

⁹ Cf. Sotah 14a.
¹⁰ II Chron. 15:3.
¹¹ Midrash Aggadah, Gen. 1:1; Rashi on Gen. 1:1.

kindness to Abraham, as You promised on oath to our fathers in days gone by.”¹² **Therefore, one who wishes to engage only in Torah, which was given from the mouth of Gevura, from the aspect of Isaac—that is, judgment¹³—does not have the true G-d. As [the rabbis] of blessed memory said, “Jerusalem was destroyed only because they adjudicated according to the strict law of the Torah,”¹⁴ whereas the world endures through kindness, as it is written, “The world will be built with kindness.”¹⁵**

וְזוֹ תְהִי־הָ אֶרֶץ פְּנוּנֵת הַכְּתוּב "וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־ה' בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גּוֹיִם" וְכוּ', ד' בְּאֵמֶת" רֹצֵה לֹא מְלִילוֹת חֲסָדִים, ו' בְּמִשְׁפָּט" רֹצֵה לֹא מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, כִּי זֶהוּ מִשְׁפָּט שְׂצָרִיד לְכָל שְׂיִקְפֵל עָלָיו גְּזִירַת מִלְכּוֹ, "וּבִצְדָקָה" רֹצֵה לֹא מִצְוֹת עֲשֶׂה כְּדִכְתִּיב "וּצְדָקָה תְהִי־לָנוּ כִּי־נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ", וְנִקְרָא "צְדָקָה" שְׁהָרִי מִן הַשָּׁמַיִם אֵינָם עוֹנְשִׁים אֶעֱשֶׂה.

This is also the meaning of the verse, “And swear, ‘As the L-rd lives,’ in truth, in justice, and by righteousness; nations shall bless themselves by Him and praise themselves by Him.”¹⁶ “In truth” refers to acts of kindness; and “in justice” refers to the observance of the negative commandments, for this is the justice that all must accept the decree of their King. “In righteousness” refers to the observance of the positive commandments, as it is written, “And it will be righteousness for us if we are careful to perform all this commandment before the L-rd our G-d,”¹⁷ and it is called “righteousness” because Heaven does not punish for failure to perform a positive commandment.

וְעוֹד יֵשׁ לֹא מֵר בְּבִיאוֹר מֵה שְׁאֵמְרוּ ו'ל כָּל הַעוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּלִבָּד דּוֹמֵה כְּמִי שְׁאֵין לוֹ אֱלֹהִים, שְׁכַתְב הָרֵאשִׁית חֲכָמָה (בְּשַׁעַר הַיְרָאָה פָּרָק ב') שְׁעָקָר הַעֲבוּדָה הִיא לְזוּג וּלְיַחֵד הַמְדוּת הַעֲלִיוֹנוֹת, שְׁאֵין שְׁלִימוֹת הַחֲסָד אֲלָא בְהִיּוֹת כְּלוּל מִהַדִּין וְאֵין שְׁלִימוֹת לְדִין אֲלָא עִם הַרְחָמִים, וְעַל זֶה נֶאֱמַר "וְיִדְעַתָּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְכֶּד" וְכוּ' עכ"ל.

Also, it can also be said, in explaining what [the Rabbis] of blessed memory said, “Anyone who engages in Torah alone is like one who has no G-d.”¹⁸ As the *Reisheet Chochmah* writes (Sha’ar HaYirah, chapter 2): “The essence of service is to unite and join together the supernal attributes. For kindness is not complete unless it includes judgment, and judgment is not complete unless joined with mercy. Regarding this it is said, ‘And know therefore today and take to your heart that the L-rd alone is G-d in heaven above and on earth below; there is no other.’¹⁹ ²⁰

¹² Micah 7:20.

¹³ The Kabbalistic reference to Gevura and the aspect of judgment refer to strict judgment, which can be overly harsh.

¹⁴ Bava Metzia 30b.

¹⁵ Ps. 89:3.

¹⁶ Jer. 4:2.

¹⁷ Deut. 6:25.

¹⁸ Avodah Zarah 17b.

¹⁹ Deut. 4:39.

²⁰ Elijah de Vidas (1518–1587), *Reisheet Chochmah* (Krakow 1594).

נמצא שהאדם צריך שישתדל להגביר לעולם צד החסד והרחמים על הדין זו היא מדת הגמילות חסדים והרחמנות ולהגביר יצר הטוב על יצר הרע. ומי שלומד בתורה מטיב לעולם ומאיר לנשמתו באור פני מלך ומרבה החסד ומרחיק הדין, אבל אינו מתעסק להמתיק הדין שיתחזר המר מתוק. אמנם מי שמתעסק בגמילות חסדים כובש את יצרו ועושה המר מתוק וממתיק הדין ברחמים. וזהו שמי שאינו מתעסק בגמילות חסדים דומה כמי שאין לו אלוה פדכתיב "ללא אלהי אמת" דהיינו מדת הרחמים.

It follows that a person must strive to strengthen in the world the side of kindness and mercy over judgment—this is the attribute of acts of kindness and compassion—and to strengthen the good inclination over the evil inclination. One who learns Torah benefits the world, enlightens his soul with the light of the King’s countenance, increases kindness, and distances judgment, but he does not involve himself in sweetening the judgment so that the bitter becomes sweet. However, one who engages in acts of kindness subdues his inclination, makes the bitter sweet, and sweetens judgment with mercy. This is the meaning of “one who does not engage in acts of kindness is like one who has no G-d,” as it is written, “without the true G-d, that is, without the attribute of mercy.

ועוד יש לומר שהנה אמרו ו"ל אין הצדקה משתלמת אלא לפי גמילות חסד שבה, נמצא שעקר הצדקה היא הגמילות חסדים. והובא נמי בשערי ציון (בסודות ק"ש שעל המטה) ששם אלוה מתחלק לארבע בחינות שעולה ס"ב ל"ה ב"ן מ"ז ועיי"ש סף הפל גימטריא קצ"ט כמנן צדק"ה. ומעתה מי שאינו עוסק בגמילות חסדים אף אם יעשה צדקה דומה כמי שאין לו אלוה שעולה כמנן צדקה שאינה נחשבת צדקה.

It can also be said: [The rabbis] of blessed memory said, “Charity is repaid only according to the kindness in it.”²¹ Thus, the essence of charity is acts of kindness. Also, it is brought in *Sha’arei Tzion* (in the esoteric secrets of the *Shema* before sleeping) that, using Gematria, the Name “Elo’ah” [G-d] is divided into four aspects referred to by their numerical values—ב"ס [62]²², ל"ה [38]²³, ב"ן [52]²⁴, and מ"ז [47]²⁵—and altogether their numerical value is 199, which is the same as the value of *tzedakah* [צדקה] [“charity”].²⁶ Therefore, one who does not engage in acts of kindness—even if he gives charity—is like one who has no G-d, for it totals the numerical value of *tzedakah* but is not considered true charity.

* * *

²¹ Sukkah 49b.

²² The Name “Elo’ah” is spelled א-ל-ו-ה-י-ו-י-ו-ה. Counting only the underlined, bolded (extra) letters yields 61, and adding one for the kolel yields 62.

²³ The Name “Elo’ah” is spelled א-ל-ה-ל-ו-א-ו-ה. Counting only the underlined, bolded (extra) letters yields 38.

²⁴ The Name “Elo’ah” is spelled א-ל-מ-ד-ו-א-ו-ה. Counting only the underlined, bolded (extra) letters yields 52.

²⁵ The Name “Elo’ah” is spelled א-ל-ה-ל-ו-י-ו-ה. Counting only the underlined, bolded (extra) letters yields 47.

²⁶ Rabbi Natan Neta Hanover (1620–83), *Sha’arei Tzion* (Prague, 1692). The Ari and other Kabbalists expand the Holy Names, especially the Tetragrammaton, but other Names as well, using extra letters to spell the name of each letter in full. These extra letters are themselves added together into a sum. Four different methods are used to derive four different amounts. The four traditional aspects are ס"ג [63], מ"ה [45], ב"ן [52], and מ"ז [47], equaling 207, but some Kabbalists have different aspects, such as this example.